

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 7. joulukuuta 2021
(OR. en)

14754/21

FISC 237
ECOFIN 1214

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Asia: Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2006/112/EY
muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta
– Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa neuvoston direktiiviehdotusta direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta koskevan yleisnäkemyksen teksti, joka hyväksyttiin 7. joulukuuta 2021 pidetyssä neuvoston istunnossa (talous- ja rahoitusasiat).

[EHDOTUS:] NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) .../...,**annettu ...,****direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/28 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Arvonlisäverokantoja koskevilla säännöillä, sellaisina kuin ne ovat tällä hetkellä vahvistettuina neuvoston direktiivissä 2006/112/EY³, pyritään säilyttämään sisämarkkinoiden toimivuus ja välttämään kilpailun vääristyminen. Säännöt laadittiin yli kaksi vuosikymmentä sitten alkuperäperiaatteen pohjalta. Komissio ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 2016 esittämässään tiedonannossa arvonlisäveroä koskevasta toimintasuunnitelmasta "Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä" ja 4 päivänä lokakuuta 2017 esittämässään tiedonannossa alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista "Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika" aikovansa mukauttaa kyseisiä sääntöjä sellaista jäsenvaltioiden välisessä yritysten välisessä rajatylittävässä tavarakaupassa sovellettavaa lopullista alv-järjestelmää varten, joka perustuisi verotukseen määräjäsenvaltiossa.
- (2) Sellaisessa järjestelmässä, jossa tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia verotettaisiin määräjäsenvaltiossa, tavaroiden luovuttajilla ja palvelujen suorittajilla ei olisi merkittävää hyötyä sijoittautumisesta alemman verokannan jäsenvaltioon. Tällaisessa järjestelmässä arvonlisäverokantojen suurempi vaihtelu ei häiritse sisämarkkinoiden toimintaa eikä vääristäisi kilpailua. Tällaisissa olosuhteissa olisi aiheellista myöntää jäsenvaltioille enemmän liikkumavaraa verokantojen vahvistamisessa.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (2 a) Alennettuihin verokantoihin oikeutettujen tavaroiden ja palvelujen olisi tähdättävä hyödyttämään loppukuluttajaa ja niillä olisi pyrittävä yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin. Jotta vältettäisiin tarpeeton monimutkaisuus ja siitä seuraava liiketoiminnan kustannusten nousu erityisesti yhteisön sisäisessä kaupassa, olisi oltava selvää, että kun tavarat ja palvelut on valittu tämän mukaisesti, alennettuja verokantoja sovellettaisiin yleisesti koko kauppaketjuun.
- (2 b) Alennettujen verokantojen soveltamisen mahdollistavan oikeudellisen kehyksen olisi oltava yleisesti ottaen johdonmukainen muiden unionin politiikkojen, kuten unionin terveysalan toimintaohjelman (EU4Health-ohjelma) perustamisesta kaudeksi 2021–2027 ja asetuksen (EU) N:o 282/2014 kumoamisesta 24 päivänä maaliskuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/522⁴ ja komission Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle esittämän tiedonannon "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma"⁵ kanssa. Jotta jäsenvaltiot voisivat soveltaa alennettuja verokantoja terveydenhuoltojärjestelmiensä häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi, on aiheellista laajentaa niiden tavaroiden ja palvelujen valikoimaa, joita pidetään olennaisina terveydenhuollon tarjoamisen tukemiseksi sekä vammojen aiheuttamien haittojen kompensoimiseksi ja hallitsemiseksi. Lisäksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus edistää ilmastoneutraalia ja vihreää taloutta soveltamalla alennettuja verokantoja ympäristöystävällisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin samalla kun valmistellaan ympäristölle haitallisten luovutusten ja suoritusten nykyisen etuuskohtelun asteittaista poistamista.
- (3) Kaikkia jäsenvaltioita on kohdeltava yhdenvertaisesti, minkä vuoksi niille on annettava samat mahdollisuudet soveltaa alennettuja verokantoja, joiden olisi kuitenkin pysyttävä poikkeuksena yleisestä verokannasta. Yhdenvertainen kohtelu voidaan saavuttaa antamalla kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa tukikelpoisiin tavariin ja palveluihin tietyissä rajoissa enintään kahta alennettua verokantaa, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäisverokanta, ja vapautusta, johon liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero.
- (4) Kun otetaan huomioon sekä tarve välttää alennettujen verokantojen lisääntyminen budjettisyyistä että yhdenvertaisen kohtelun periaate, jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 5 prosenttia ja koskevat enintään 24:ää kohtaa direktiivin 2006/112/EY liitteessä III luetelluista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Samasta syystä jäsenvaltiot voivat vapaasti soveltaa alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäisverokanta, ja vapautusta, johon liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, mutta enintään sellaisten seitsemän liitteessä III luetellun kohdan osalta, jotka on valittu perustarpeiksi katsottujen tavaroiden ja palvelujen kattamiseen, kuten elintarvikkeet, vesi, lääkkeet, farmaseuttiset tuotteet, terveys- ja hygienia tuotteet, henkilöiden kuljetukset ja tietyt kulttuuriesineiden kuljetukset (kirjat, sanomalehdet ja aikakauslehdet), tai muiden liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, joihin muissa jäsenvaltioissa sovelletaan alennettuja verokantoja, jotka ovat alhaisempia kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, tai vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, kunhan sovellettavia määräaikoja noudatetaan. On aiheellista myöntää tällaisia alennettuja verokantoja tai vapautuksia jo soveltaville jäsenvaltioille riittävästi aikaa mukautua kyseisiin rajoituksiin.

⁴ EUVL L 107, 26.3.2021, s. 1.

⁵ COM(2019) 640 final, 11. joulukuuta 2019.

- (4 a) On aiheellista sisällyttää aurinkopaneelit näihin seitsemään kohtaan hiilestä irtautumista koskevien unionin ympäristösitoumusten ja vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti sekä tarjota jäsenvaltioille mahdollisuus edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä myös alennettujen alv-kantojen avulla. Jotta voidaan tukea siirtymistä uusiutuvien energialähteiden käyttöön ja edistää unionin energiaomavaraisuutta, on tarpeen antaa jäsenvaltioille mahdollisuus parantaa loppukäyttäjien mahdollisuuksia käyttää vihreitä energialähteitä.
- (4 b) Sitä, että jäsenvaltio käyttää jotakin edellä mainituista vaihtoehdoista, olisi pidettävä toimenpiteenä, joka sisältyy alv-kantojen järjestelmän logiikkaan ja joka toteutetaan selkeästi määritellyistä sosiaalisista syistä, jotka hyödyttävät loppukuluttajaa tai yleistä etua.
- (4 c) Alv-kantoja koskevien yleisten sääntöjen lisäksi on olemassa useita poikkeuksia, joiden nojalla tietyt jäsenvaltiot voivat soveltaa alhaisempia verokantoja. Kyseisiä alhaisempia verokantoja voidaan perustella maantieteellisillä erityispiirteillä tai yhteiskunnallisilla syillä, jotka hyödyttävät loppukuluttajaa tai ovat yleisen edun mukaisia. Tällaiset alhaisemmat verokannat voisivat olla merkityksellisiä muille jäsenvaltioille. Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti on sen vuoksi aiheellista säätää kaikille jäsenvaltioille avoimesta mahdollisuudesta soveltaa alhaisempia verokantoja samoihin tavaroihin ja palveluihin kuin niihin, joihin sovelletaan alhaisempia verokantoja muissa jäsenvaltioissa, samoin edellytyksin. Edellä mainitun seitsemän kohdan enimmäismäärän noudattamiseksi jäsenvaltioiden, jotka sovelsivat tällaisia alhaisempia verokantoja yli seitsemään liitteessä III lueteltuun tavaroiden luovutukseen ja palvelujen suoritukseen 1 päivänä tammikuuta 2021, olisi rajoitettava alennettujen verokantojen, jotka ovat alle 5 prosentin vähimmäismäärän, ja sellaisten vapautusten, joihin liittyy oikeus tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen, soveltaminen seitsemään liitteessä III lueteltuun kohtaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2032 tai lopullisten järjestelyjen hyväksymisajankohtana sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Edellä mainitut muutokset eivät vaikuta direktiivissä 2006/112/EY olevassa X liitteessä säädettyihin poikkeuksiin, jotka koskevat sellaisten vapautusten soveltamista, jotka eivät oikeuta vähentämään tässä direktiivissä säädettyä tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa.
- (4 d) Lisäksi eräiden muiden poikkeusten ansiosta tällä hetkellä tietyt jäsenvaltiot voivat soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja tavaroihin ja palveluihin, joita ei ole lueteltu liitteessä III. Koska alennettujen verokantojen taso on lähellä yleistä verokantaa ja koska yhdenvertaisen kohtelun periaatetta noudatetaan, on aiheellista säätää kaikille jäsenvaltioille avoimesta mahdollisuudesta soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja samoihin tavaroihin ja palveluihin kuin niihin, joihin sovelletaan muissa jäsenvaltioissa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja, samoin edellytyksin.

- (4 e) Muut jäsenvaltiot – mukaan lukien jäsenvaltiot, jotka tällä hetkellä soveltavat alennettuja verokantoja ja vapautuksia ja haluaisivat soveltaa sellaisia alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 12 prosenttia, liitteeseen III kuulumattomien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, sellaisia alennettuja verokantoja, jotka ovat alle 5 prosenttia, tai sellaisia vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, jotka ovat muita kuin niiden tällä hetkellä soveltamat – voivat soveltaa alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 12 prosenttia, liitteeseen III kuulumattomien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, alennettuja verokantoja, jotka ovat alle 5 prosenttia, ja vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, liitteen III mihin tahansa muihin kohtiin kuin 1–6 ja 10 c kohtaan, edellyttäen, että ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyä alv-kantojen rakennetta sekä edellytyksiä, joita soveltavat ne jäsenvaltiot, joissa alennetut verokannat tai vapautukset olivat käytössä 1 päivänä tammikuuta 2021.
- (4 f) Jäsenvaltioiden, jotka sovelsivat 1 päivänä tammikuuta 2021 alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy poikkeuksien perusteella tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeus, olisi ilmoitettava arvonlisäverokomitealle poikkeusten keskeiset säännökset ja edellytykset, jotka sisältyvät niiden kansalliseen lainsäädäntöön, jota sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 ja joihin muut jäsenvaltiot voivat saada oikeuden. Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja mahdollistaa kaikille jäsenvaltioille yhtäläinen oikeus näihin poikkeuksiin, perustuen asianomaisten jäsenvaltioiden määräaikaan mennessä toimittamiin tietoihin, komission on laadittava ja jaettava välittömästi tiedot saatuaan kaikille jäsenvaltioille kertomus, jossa on täydellinen luettelo tavaroista ja palveluista, joihin alennettuja verokantoja tai vapautuksia sovelletaan. Tällaisten tietojen toimittamiselle asetetun määräajan noudattaminen on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltioilla on yhtäläiset mahdollisuudet hyödyntää poikkeuksia.
- (4 g) Jäsenvaltioiden olisi voitava komission jakamien tietojen perusteella soveltaa alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy sellaisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin sovellettavan arvonlisäveron vähennysoikeus, joihin muut jäsenvaltiot soveltavat kyseisiä verokantoja ja vapautuksia, edellyttäen, että alennettuja verokantoja ja vapautuksia sovelletaan samoin edellytyksin kuin kyseisiä verokantoja ja vapautuksia jo soveltavissa jäsenvaltioissa. Näiden vaihtoehtojen käyttämistä varten jäsenvaltioiden olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt ja toimitettava hyväksytyjen säännösten tekstit arvonlisäverokomitealle. Näiden tietojen perusteella komission olisi esitettävä neuvostolle kertomus, joka sisältää kattavan luettelon tavaroista ja palveluista, joihin jäsenvaltiot soveltavat alennettuja verokantoja ja vapautuksia.

- (5) Kun otetaan huomioon tarve nykyaikaistaa ja päivittää luetteloa tavaroista ja palveluista, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava siten, että sallitaan alennettujen verokantojen soveltaminen tiettyihin sosiaalipoliittisiin tavoitteisiin liittyen, varmistetaan selkeys ja otetaan huomioon neutraaliuden periaate erityisesti varmistamalla arvonlisäverokantojen osalta samanlainen kohtelu tiettyjen tavaroiden vuokrauksen tai leasing-vuokrauksen tai luovutusten osalta.
- (5 a) Lisäksi jotta jäsenvaltiot voisivat tukea siirtymistä ympäristöystävällisten lämmitysjärjestelmien käyttöön, liitteeseen III jäsenvaltioille lisätään hiilestä irtautumista koskevien unionin ympäristösitoumusten mukaisesti mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa sellaisten erittäin tehokkaiden vähäpäästöisten lämmitysjärjestelmien toimittamiseen ja asentamiseen, jotka täyttävät ympäristölainsäädännön kriteerit.
- (5 b) Digitalisaatiolla on keskeinen rooli arvon luomisessa ja kilpailukyvyn edistämisessä. Digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksillä (DESI) mitataan ja asetetaan järjestykseen jäsenvaltioiden digitaalinen suorituskyky sellaisten ennalta määriteltyjen indikaattorien perusteella, jotka osoittavat merkittäviä eroja digitaalisen kehityksen suhteen. Internetyhteyspalvelujen heikon kattavuuden korjaamiseksi ja niiden kehittämisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alennettua verokantaa tällaisiin palveluihin. Alennetun verokannan soveltaminen internetyhteyspalveluihin olisi räätälöitävä kansallisessa digitalisaatiopolitiikassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti, ja sen soveltamisalaa olisi sen vuoksi rajoitettava. Asetuksen (EU) 2015/2120⁶ mukaisesti internetyhteyspalvelut tarjoavat yhteyden, mutta eivät ulotu internetin kautta tarjottavaan sisältöön.
- (5 c) Lisäksi kun otetaan huomioon talouden digitalisaatio, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää suoratoistona lähetettävien toimintojen, myös tapahtumien, kohtelusta samalla tavalla kuin niiden, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja silloin, kun niihin osallistuminen tapahtuu paikan päällä.
- (5 d) Verotuksen varmistamiseksi kulutusjäsenvaltiossa on välttämätöntä, että kaikki palvelut, jotka voidaan suorittaa asiakkaalle sähköisesti, ovat veronalaisia paikassa, johon asiakas on sijoittautunut tai jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa tällaiseen toimintaan liittyvien palvelujen suorituspaikkaa koskevia sääntöjä.
- (6) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen selventää, että kun on kyse sosiaalista hyvinvointia edistävästä organisaatioista, alennetun verokannan soveltamisedellytyksiä arvioitaessa on otettava huomioon koko organisaation yleinen toiminta ja tavoitteet riippumatta tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen lopullisesta edunsaajasta.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (6 a) Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava, jotta alennettuja verokantoja voitaisiin soveltaa rajoitetussa määrässä erityistilanteita sosiaalisista syistä, loppukuluttajan hyväksi ja yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Sen vuoksi luetteloa tavaroista ja palveluista, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, laajennetaan siten, että se sisältää rajoitetun määrän tällaisia voimassa olevia poikkeuksia.
- (7) Covid-19-pandemia osoitti, että direktiiviä 2006/112/EY on tarpeen mukauttaa, jotta säädöskehys olisi valmis vastaamaan tuleviin kriiseihin ja jotta jäsenvaltiot voisivat näin reagoida nopeasti poikkeuksellisiin olosuhteisiin, kuten pandemioihin, humanitaarisiin kriiseihin tai luonnonkatastrofeihin. Tätä varten jäsenvaltioilla, joille komissio on antanut luvan soveltaa vapautusta arvonlisäverosta katastrofien uhrien hyväksi tuotuihin tavaroihin, olisi samoin edellytyksin oltava mahdollisuus soveltaa vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, kyseisten tavaroiden EU:n sisäisiin ja kotimaisiin luovutuksiin sekä tällaisiin tavaroihin liittyviin palveluihin tukikelpoisille elimille, jotta nämä voivat auttaa tällaisten katastrofien uhreja. Jos vapautuksia koskevat edellytykset eivät enää täyty, tällaisten tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista olisi kannettava arvonlisäveroa.
- (8) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin päätavoitetta, joka on niiden tavaroiden ja palvelujen luettelon päivittäminen, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, ja perusteiden vahvistaminen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on yhtäläiset mahdollisuudet soveltaa alennettuja verokantoja, vaan se voidaan nykyisten rajoitusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (9) Direktiivi 2006/112/EU on muutettu direktiivillä (EU) 2020/285⁷. Tässä muutosdirektiivissä säädettyjen alv-kantojen erilaisen rakenteen vuoksi direktiivissä (EU) 2020/285 olevia viittauksia on muutettava.
- (10) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annettujen jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (11) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava vastaavasti,

⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/285, annettu 18 päivänä helmikuuta 2020, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (EUVL L 62, 2.3.2020, s. 13).

⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tavaroiden tuontiin on sovellettava samaa verokantaa, jota sovelletaan jäsenvaltion alueella tapahtuviin saman tavaran luovutuksiin."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka soveltavat yleistä verokantaa liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa lueteltujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin, voivat soveltaa alennettua verokantaa näiden tavaroiden tuontiin kyseisen jäsenvaltion alueella."

2) Korvataan 98 artikla seuraavasti:

"98 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään kahta alennettua verokantaa.

Alennetut verokannat vahvistetaan prosenttiosuutena veron perusteesta, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia ja jota sovelletaan ainoastaan liitteessä III lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja verokantoja enintään 24:ään kohtaan liitteessä III luetelluista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista.

2. Jäsenvaltiot voivat kahden alennetun verokannan lisäksi soveltaa alennettua verokantaa, joka on pienempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, enintään seitsemään kohtaan liitteessä III luetelluista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista.

Alennettua verokantaa, joka on pienempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennyskelpoisuus, voidaan soveltaa ainoastaan seuraaviin liitteen III kohtiin:

- a) 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 10 c kohta;
- b) kaikki muut liitteen III kohdat, jotka kuuluvat 105 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaihtoehtojen piiriin.

Sovellettaessa tämän kohdan toisen alakohdan b alakohtaa 105 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen asumista koskevien liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan.

Jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat 5 prosentin vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, useampaan kuin seitsemään kohtaan liitteessä III luetelluista tavaroista tai palveluista, on rajoitettava soveltamista tämän kohdan ensimmäisen alakohdan noudattamiseksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2032 tai siihen mennessä, kun 402 artiklassa tarkoitettut lopulliset järjestelyt on hyväksytty, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, mihin tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten kohtiin tai luokkiin ne jatkavat alennettujen verokantojen soveltamista ja/tai myöntävät kyseiset vapautukset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia ei sovelleta sähköisesti suoritettaviin palveluihin, lukuun ottamatta liitteessä III olevassa 6, 7, 8 ja 13 kohdassa lueteltuja palveluja.

4. Soveltaessaan tässä direktiivissä säädettyjä alennettuja verokantoja ja vapautuksia jäsenvaltiot voivat käyttää yhdistettyä nimikkeistöä ja/tai tilastollista toimialoittaista tuoteluokitusta kyseisen luokan täsmällisen kattavuuden määrittämiseksi."

3) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

"99 artikla

Edellä 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia ei sovelleta sellaisten taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin, joihin sovelletaan XII osaston 4 luvun erityisjärjestelyjä."

- 4) Korvataan 100 artikla seuraavasti:

"100 artikla

Komissio toimittaa neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen liitteen III soveltamisalasta ja tarvittaessa asiaa koskevat ehdotukset."

- 4 a) Lisätään VIII osaston 2 lukuun jakso seuraavasti:

"2 a jakso
Poikkeukselliset tilanteet

101 a artikla

1. Jos komissio on myöntänyt jäsenvaltiolle direktiivin 2009/132/EY⁹ 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti luvan soveltaa vapautusta tuontitavaroihin katastrofin uhrien hyväksi, kyseinen jäsenvaltio voi myöntää samoin edellytyksin vapautuksen, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, näiden tavaroiden yhteisöhankinnoille ja luovutuksille sekä tällaisiin tavaroihin liittyville palveluille, vuokrauspalvelut mukaan luettuina.
2. Jäsenvaltion, joka haluaa soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, on ilmoitettava asiasta arvonlisäverokomitealle.
3. Kun tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä vapautuksesta hyötyvien organisaatioiden hankkimia tavaroita tai palveluja käytetään muihin kuin direktiivin 2009/132/EY VIII osaston 4 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, tällaisten tavaroiden tai palvelujen käytöstä on kannettava arvonlisäveroa edellytyksin, jotka ovat voimassa silloin, kun vapautuksen edellytykset eivät enää täyty."

- 5) Poistetaan 101, 102, 103, 104 a ja 105 artikla.

⁹ Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).

5 a) Korvataan 104 artikla seuraavasti:

"104 artikla

1. Itävalta saa soveltaa Jungholtzin ja Mittelbergin (Kleines Walsertal) kunnissa toista yleistä verokantaa, joka on alempi kuin muualla Itävallassa sovellettava vastaava verokanta, mutta kuitenkin vähintään 15 prosenttia.
2. Kreikka voi soveltaa manner-Kreikassa enintään 30 prosenttia alhaisempia verokantoja kuin Lesboksen, Khioksen, Samoksen, Dodekanesian ja Kykladien alueilla ja Thassoksen, Pohjois-Sporadien, Samothraken ja Skyroksen saarilla.
3. Portugali saa soveltaa Azorien ja Madeiran itsehallintoalueilla suoritettuihin liiketoimiin sekä näille alueille tapahtuvaan suoraan maahantuontiin alempia verokantoja kuin mantereella sovelletaan.
4. Portugali voi soveltaa jompaa kumpaa 98 artiklan 1 kohdassa säädetyistä kahdesta alennetusta verokannasta Lissabonin alueen siltatulleihin."

5 b) Lisätään artikla seuraavasti:

"105 a artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin lainsäädännön mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, liitteen III muissa kuin 1–6 ja 10 c kohdassa lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin lainsäädännön mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohtaan liittyviä alennettuja verokantoja ja vapautuksia koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edellisessä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, samoihin tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin ja/tai palvelujen suorituksiin ja samoin edellytyksin kuin ne, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin lainsäädännön mukaisesti alle 12 prosentin alennettuja verokantoja, mukaan lukien 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisemmat alennetut verokannat, tai jotka myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä 1 päivään tammikuuta 2032 tai 402 artiklassa tarkoitettua lopullisen järjestelmän hyväksymiseen saakka sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin lainsäädännön mukaisesti vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina näitä alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutospäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja samoihin tavaroihin ja/tai palveluihin samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, 1 päivään tammikuuta 2030 mennessä lakataan soveltamasta alennettuja verokantoja tai vapautuksia, jotka koskevat fossiilisia polttoaineita ja muita tavaroita, joilla on samankaltainen vaikutus kasvihuonekaasupäästöihin, kuten turvetta ja polttopuuna käytettävää puuta, ja 1 päivään tammikuuta 2032 mennessä lakataan soveltamasta alennettuja verokantoja tai vapautuksia, jotka koskevat kemiallisia torjunta-aineita ja kemiallisia lannoitteita.

5. Jäsenvaltioiden, jotka tämän artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan, 3 kohdan kolmannen alakohdan ja 105 b artiklan mukaisesti haluavat soveltaa vähintään 12 prosentin suuruisia alennettuja verokantoja, 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, on viimeistään ... päivänä ...kuuta... [18 kuukauden kuluttua tämän muutospäivästä] annettava yksityiskohtaiset säännöt näiden vaihtoehtojen käyttämisestä ja toimitettava arvonlisäverokomitealle antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

6. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2025 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella kertomuksen, joka sisältää kattavan luettelon tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 105 b artiklassa tarkoitetuista tavaroista ja palveluista, joihin jäsenvaltioissa sovelletaan alennettuja verokantoja, mukaan lukien 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja, tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus."

5 c) Lisätään artikla seuraavasti:

"105 b artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa näiden alennettujen verokantojen soveltamista. Tällöin tällaisiin liiketoimiin sovellettavan verokannan on oltava vähintään 12 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2042 alkaen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina näitä alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettua verokantaa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa.

Sovellettaessa 98 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa tässä artiklassa tarkoitettujen liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan."

- 6) Kumotaan VIII osaston 4 luku.
- 7) Poistetaan VIII osaston 5 luvun 123, 125, 128 ja 129 artikla.

8) Korvataan 316 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jollei asianomaisiin verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovutettuihin tai tämän maahantuomiin taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin sovelleta alennettua verokantaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä verovelvollisille jälleenmyyjille oikeus valita voittomarginaalijärjestelmän soveltaminen seuraavien liiketoimien osalta:

a) niiden taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutukset, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä itse on maahantuonut;

b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttamien taide-esineiden luovutukset;

c) muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttamien taide-esineiden luovutukset."

9) Kumotaan 387 artiklan c alakohta.

9 a) Korvataan liitteen III otsikko seuraavasti:

"Luettelo tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, joihin voidaan soveltaa 98 artiklassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy arvonlisäveron vähennysoikeus"

10) Muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

10 a) Lisätään 53 artiklaan kohta seuraavasti:

"Tätä artiklaa ei sovelleta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tapahtumiin pääsyyn, jos osallistuminen on virtuaalista."

10 b) Lisätään 54 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos palvelut liittyvät toimintaan, joka lähetetään suoratoistona tai muutoin virtuaalisesti saataville, suorituspaikan on kuitenkin sijaittava paikassa, johon muu kuin verovelvollinen henkilö on sijoittautunut tai jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka."

10 c) Korvataan 59 a artiklan johdantokappale seuraavasti:

"Kaksinkertaisen verotuksen, verottamatta jättämisen tai kilpailun vääristymisen estämiseksi jäsenvaltiot voivat niiden palvelujen osalta, joiden suorituspaikka määräytyy 44 ja 45 artiklan, 54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 56, 58 ja 59 artiklan mukaan, katsoa:"

10 d) Korvataan 81 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivästä tammikuuta 1993 käyttäneet 98 artiklan mukaista mahdollisuutta soveltaa alennettua verokantaa, voivat käyttäessään 89 artiklassa säädettyä mahdollisuutta säätää, että liitteessä III olevassa 26 kohdassa tarkoitetuissa taide-esineiden luovutuksissa veron peruste on yhtä suuri kuin 73, 74, 76, 78 ja 79 artiklan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa."

10 e) Korvataan 221 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetystä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu verosta 98 artiklan 2 kohdan, 105 a artiklan, 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 c artiklan nojalla ja joihin voi liittyä oikeus vähentää edeltävässä vaiheessa maksettu arvonlisävero."

10 f) Korvataan 288 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta seuraavasti:

"2) sellaisten 98 artiklan 2 kohdan tai 105 a artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;"

2 artikla

Direktiivin (EU) 2020/285 muuttaminen

Korvataan direktiivin (EU) 2020/285 1 artiklan 15 alakohta seuraavasti:

"15) korvataan 288 artikla seuraavasti:

288 artikla

1. Edellä 284 artiklassa säädetyn verovapautuksen soveltamisessa viitearvona käytettävä vuosittainen liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista määristä:

- a) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvo siltä osin kuin niitä verotettaisiin, jos luovutusten ja suoritusten suorittaja olisi veronalainen verovelvollinen;
- b) sellaisten 98 artiklan 2 kohdan tai 105 a artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;
- c) edellä 146–149, 151, 152 ja 153 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo;
- d) edellä 138 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo siltä osin kuin kyseisessä artiklassa säädettyä vapautusta sovelletaan;
- e) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien sekä vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen arvo, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.

2. Verovelvollisen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei oteta huomioon 1 kohdassa tarkoitettua liikevaihtoa laskettaessa." "

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joita 1 artiklan 1 ja 3 alakohdan sekä 5 alakohdan siltä osin kuin on kyse direktiivin 2006/112/EY 103 artiklan poistamisesta, 8, 10 a ja 10 b alakohdan sekä 2 artiklan noudattaminen edellyttävät.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa liitteessä III olevaa 7 ja 13 kohtaa, jotka koskevat pääsyä niiden piiriin kuuluvien tapahtumien tai vierailujen suoratoistoon, sekä 26 kohtaa koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

2. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 a artikla

Komissio antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten muuttamiseksi direktiivin 2006/112/EY XII osaston 4 luvussa säädetyin voittomarginaalijärjestelmän osalta sen arvioinnin perusteella, ovatko digitaaliaikaan mukautetut ja määräpaikkaperusteisen alv-järjestelmän tavoitteen mukaiset, tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavat ratkaisut mahdollisia.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan direktiivin 2006/112/EY liite III seuraavasti:

Korvataan 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 10 a, 11, 13, 15, 18 ja 19 kohta seuraavasti:

- 3) Lääkinnällisiin ja eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät farmaseuttiset tuotteet, mukaan lukien ehkäisyyn ja naisten terveyssuojeluun käytettävät tuotteet sekä imukykyiset hygieniatuotteet;
- 4) Lääkinnälliset laitteet, koneet, välineet, varusteet, apuvälineet ja suojavälineet (mukaan lukien kasvosuojat terveystarkoituksiin), jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi terveydenhuollossa tai vammaisten henkilöiden käyttöön, vamman aiheuttaman haitan kompensoimiseksi ja hallitsemiseksi välttämättömät tavarat sekä tällaisten tavaroiden mukauttaminen, korjaaminen, vuokraus ja leasing;
- 5) Matkustajien ja heidän mukanaan seuraavien tavaroiden, kuten matkatavaroiden, polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, moottori- tai muut ajoneuvot, kuljettaminen tai matkustajien kuljetukseen liittyvien palvelujen suorittaminen;
- 6) Joko fyysisillä alustoilla olevien tai sähköisesti luovutettavien tai molemmissa muodoissa olevien kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai -käsikirjoitukset, kartat ja merikortit tai niiden kaltaiset kartat), lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettuja julkaisuja ja kokonaan tai pääasiassa videosisältöä tai kuultavaa musiikkia sisältäviä julkaisuja; voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen julkaisujen tuottaminen ja tällaiseen tuotantoon liittyvien palvelujen tuottaminen;
- 7) Pääsy näyttelyihin, teattereihin, sirkuksiin, messuille, huvipuistoihin, konsertteihin, museoihin, eläintarhoihin, elokuvateattereihin, näyttelyihin ja vastaaviin kulttuuritapahtumiin ja -tiloihin tai pääsy näiden tapahtumien tai vierailujen suoratoistoon tai molempiin;
- 8) Mediapalvelun tarjoajan tarjoamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen vastaanotto ja samojen ohjelmien verkkolähetykset; internetyhteyspalvelut, joita tarjotaan osana jäsenvaltioiden määrittelemää digitalisaatiopolitiikkaa;
- 10) Asuntotarjonta ja -rakentaminen osana jäsenvaltioiden määrittelemää sosiaalipolitiikkaa; kunnostaminen ja muuttaminen, mukaan lukien purkaminen ja jälleenrakentaminen, sekä asuntojen ja yksityisasuntojen korjaus; kiinteän omaisuuden vuokraus asuinkäyttöön;
- 10 a) Yleistä etua palvelemaan toimintaan käytettävien julkisten ja muiden rakennusten rakentaminen ja kunnostaminen;
- 11) Sellaisten tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi maataloustuotannossa, lukuun ottamatta tuotantohyödykkeitä kuten koneita tai rakennuksia; ja 1 päivään tammikuuta 2032 asti kemiallisten torjunta-aineiden ja kemiallisten lannoitteiden toimittaminen;

13) Osallistuminen urheilutapahtumiin tai pääsy näiden tapahtumien suoratoistoon tai molempiin; urheilutilojen käyttö ja urheilu- tai liikuntakurssien tarjoaminen myös suoratoistona;

15) Jäsenvaltioiden määrittelemien ja jäsenvaltioiden luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamien sosiaaliapua ja sosiaaliturvaa tarjoavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset siltä osin kuin näitä liiketoimia ei ole vapautettu verosta 132, 135 ja 136 artiklan nojalla;

18) Muut kuin 13 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen suorittamat jäteveteen, yleisten teiden puhtaanapitoon, kotitalousjätteiden keruuseen ja jätteiden käsittelyyn tai kierrätykseen kuuluvat palvelut;

19) Kodinkoneiden, kenkien ja nahkatavaroiden, vaatteiden ja liinavaatteiden korjauspalvelut (mukaan lukien korjaus- ja muutospalvelut);

2. Lisätään kohdat seuraavasti:

10 c) Aurinkopaneelien toimittaminen ja asentaminen yksityisasuntoihin, asuntoihin sekä julkisiin ja muihin rakennuksiin, joita käytetään yleisen edun mukaiseen toimintaan, ja niiden läheisyyteen;

11 a) Elävät hevoseläimet ja niihin liittyvien palvelujen suoritukset;

3. Lisätään kohdat seuraavasti:

22) Sähkön, kaukolämmityksen ja kaukojäähdytyksen sekä direktiivin 2018/2001 liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotetun biokaasun toimitukset; sellaisten erittäin tehokkaiden vähäpäästöisten lämmitysjärjestelmien toimittaminen ja asentaminen, jotka täyttävät komission asetuksen (EU) 2015/1189 liitteessä V ja komission asetuksen (EU) 2015/1185 liitteessä V vahvistetut päästöjen viitearvot ja joille on myönnetty EU:n energiamerkki sen osoittamiseksi, että asetuksen (EU) 2017/1369 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kriteeri täyttyy; sekä 1 päivään tammikuuta 2030 asti maakaasun ja polttopuuna käytettävän puun toimitukset;

23) Elävät kasvit ja muut kukkaviljelytuotteet, mukaan lukien sipulit, puuvilla, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä;

24) Lasten vaatteet ja jalkineet; auton lastenistuinten luovutus;

25) Polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, luovutus; tällaisten polkupyörien vuokraus- ja korjauspalvelut;

26) Liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa lueteltujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutus;

27) Lakiasianpalvelut, joita tarjotaan työsopimussuhteessa oleville henkilöille ja työttömille työtuomioistuinmenettelyssä, sekä oikeusapujärjestelmän mukaiset oikeudelliset palvelut, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet;

28) Työkalut ja muut välineet, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi pelastus- tai ensiapupalveluissa, kun ne luovutetaan siviili- tai väestönsuojelun alalla toimiville julkisille elimille tai voittoa tavoittelemattomille järjestöille;

29) Majakkalaivojen, majakkojen tai muiden navigointiapuvälineiden käyttöön liittyvät palvelujen suoritukset ja hengenpelastuspalvelut, mukaan lukien pelastusvenepalvelun organisointi ja ylläpito;

4. Poistetaan 14 kohta.
